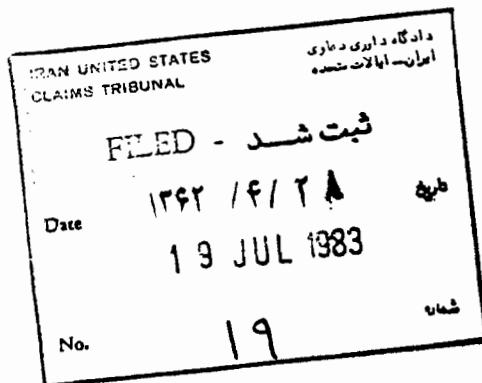

دیوان دختر

شعبه یک

پرونده شماره ۱۹

حکم شماره ۱۹ - ۱ - ۴۸

DUPLICATE
ORIGINAL
«نسخه برابر اصل»

اول -

شوران رسیرج کا مپنی،
خواهان،

- و -

شرکت ملی نفت ایران،
خوانده.

دوم -

وی . اس . آی . کورپوریشن،
خواهان،

- و -

شرکت صنایع هواپیمایی ایران،
خوانده.

سوم -

کاربرکورپوریشن و اورسیز پرایویت اینوستمنت کورپوریشن،

خواهانها،
پرونده شماره ۳۸۷

- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران، وساپرین،
خواندان.

نظرات هوارد ام. هولت زمن
راجع به حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین .
نظر مخالف در مورد پرونده های شماره
۱۹ و ۳۸۷ و نظر مخالف در مورد پرونده
شماره ۱۵ .

مقدمه

این ساده‌آغاز طریق حکم براساس شرایط مرضی الطرفین حل و فصل شده است .
نظر به اینکه کلیه احکام مسائل مشابهی را مطرح می نمایند ، و نظر به اینکه این
احکام ظرف مدت کوتاهی صادر شده‌اند ، لذا به جای نگارش سمنظیر جداگانه ، بیان
نظرات خود را در یک نوشته مفید می دانم .

از باب سابقه با یاد مذکور شده بند ۱ ماده ۳۴ قواعد دیوان داوری در بخش مربوط مقرر
می دارد که :

اگر طرف‌های داوری پیش از صدور حکم ، در مورد حل اختلافات
خود به توافق برسند ، دیوان داوری ... در صورت تقاضای
طرفین و تصویب دیوان ، مصالحة را به صورت حکمی براساس
شرایط مرضی الطرفین به ثبت خواهد نهاد . (تاکیداً زنویسنده
است) .

نکته مهمی که در آغاز کارا بدمورد توجه قرار گیرد این است که دیوان داوری ، به
موجب قواعد دیوان متعهد نیست که کلیه مصالحه‌ها می راکه توسط طرفین بدان
عرضه می شود به صورت حکم ثبت نماید ، دیوان فقط مصالحه‌ها راکه
می پذیرد ثبت می نماید .

با خاطردا ریم که در ابتدای کارا ز دیوان داوری خواسته شده ضوابط مورد عمل

در قبول یا رد مصالحتنا مههای که طرفین با بتأنها مشترکاً " درخواست صدور حکم بر اساس شرایط مرضی الطرفین می نمایند را تفسیر کنند . دیوان عمومی چنین نتیجه گیری کرد که " اگر مصالحة ای با چارچوبی که بیانیه های الجزیره مقرر داشته مناسب نباشد " دیوان و یا هر یک از شعب آن با پذیرش آن مصالحة به صورت یک حکم خودداری نماید . تصمیم مربوط به پرونده شماره الف / ۱ ثبت شده در تاریخ ۱۷ ماه ۱۹۸۲ (۲۲ اردیبهشت ماه ۱۳۶۱) .

" معمولاً " ، نسخه ای از " درخواست مشترک جهت صدور حکم بر اساس شرایط مرضی الطرفین و نسخه ای از " مصالحتنا مه " به هر حکمی که براین اساس صادر گردیده ، پیوست می باشد . هر حکمی که توسط این شعبه بر اساس شرایط مرضی الطرفین صادر می شود حاوی این عبارت است که " بدینوسیله مصالحتنا مه به صورت حکمی بر اساس شرایط مرضی الطرفین ثبت می شود ، " و بعلاوه مقرر می دارد که تعهد پرداخت وجه مصالحة " با پرداخت از حساب تضمینی که طبق بند ۷ بیانیه مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دی ماه ۱۳۵۹) جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزايرافتتاح گردیده است ، ساقط می شود " .

اول - پرونده شوران رسیرج کامپنی (پرونده شماره ۱۹۵)

من از آن جهت درباره این پرونده به طور جداگانه می نویسم که توجه را به گزارش نراحت کننده شعبه به این روش جلب نمایم که شعبه درخواست های پیوست به مصالحتنا مه ها دائر بر محرمانه نگاه داشتن آنها را بطور عادی می پذیرد . در این پرونده ، حکم صادره به شرح زیر اجازه می دهد که مصالحة محرمانه نگاه داشته شود :

بنابراین درخواست طرفین و به موجب بند ۵ ماده ۳۲ قوانون دادی دیوان داوری مقرر می دارد که مفاد این مصالحتنا مه مافشاء نگردد .

بند ۵ ماده ۳۲ در تمام موارد اجازه نمی دهد که مفاد مصالحتنا مه ها محرمانه نگاه داشته شود . بلکه بر عکس ، این شرط فقط مشروط بیک شرط کاملاً محدود ، یک اصل

اسی را بیان می کنند اثربرا ینکه "کلیه احکام و سایر تضمیمات منتشرخواهد شد".
(تاكیدا زنویسته است). شرط مزبور حاکی است که :

"بهر تقاضای یک یا چند طرف داوری ، دیوان ممکن است
تصمیم بگیرد که تما می حکم یا تصمیم را منتشر نساخته و فقط
قسمتها ئی از آن را منتشر سازد که هویت و سایر واقعیات
مشخص کننده طرف ها و اسرار با زرگانی یا نظا می از آن حذف
شده باشد". (تاكیدا زنویسته است).

در مورد این استثناء بر قاعده کلی انتشار کلیه احکام باید دونکته موردنویجه قرار گیرد.
اول ، در تعیین اینکه مصالحه نهاده شده باشد ، دیوان داوری اختیار
تا مدارد. دوم ، اگر دیوان داوری محرمانه نگاهداشته باشد را اجازه دهد ، آن را فقط
از طریق حذف "هویت طرفین" ، سایر واقعیات مشخص کننده و اسرار با زرگانی و نظا می"
انجام می دهد. بنا بر این ، دیوان داوری فقط مجاز به حذف پاره ای اطلاعات
است که دقیقاً "تعريف گردیده است" ، دیوان مجاز نیست که از انتشار تمام متن
جلوگیری نماید.

در اینجا باید تاكید شود که بند ۵ ماده ۳۲ مربوط به "کلیه احکام و تضمیمات" است
این بند به همان اندازه شامل احکام برآسان شرایط مریضی الطرفین و پیوست های
آنها که جزء لاین فک و ضرور اینگونه احکام است ، می شود که به هر حکم یا تصمیمی
مرربوط می گردد. این یک مشی عاقلانه و صحیح است . منظوراً ملی مصالحه نهاده این
است که ترتیب پرداخت وجوه مصالحه را از حساب تضمینی که طبق بیانیه های الجزیره
افتتاح گردیده است ، بدھند . هرگونه برداشتی از حساب تضمینی در حقوق کلیه
طرف های دخیل در پرونده موثر است . بنا بر این ، بهیچوجه صحیح نیست که
مصالححه نهاده که پیوست حکمی بوده که بمحض آن ازوجوه برداشت می شود
مستور و محرمانه بماند . حدا کثرا اقدامی که می شود کرد این است که هرگونه اسرار نظا می
و با زرگانی از متن منتشره حذف گردد. (۱)

(۱) به اشکال می توان هویت طرف ها یا واقعیاتی که منجر به شناسائی آن ها می شود
را محرمانه نگاه داشت ، زیرا حکم برآسان شرایط مریضی الطرفین باید حاوی اسمی طرفها
باشد یا پرداخت صورت گیرد . این اسمی باید به ترتیب به اطلاع با نک مرکزی که
عنوان کارگزار امامی و متصدی حساب تضمینی عمل می کند و سیزده بندگان را ببط
دولتین و با لآخره ، فدرال رزرو بنک نیویورک برسد . در چنین حالتی محرمانه
تلخه که دنیه هست طرف ها کاما ملا" غیر عمل است .

دراين پرونده ، ديوان داوري اجازه داده است که مصالحه نامه بسیار ساده ای محرمانه تلقی گردد که حتی حاوی چیزی که کمترین شباختی به اسرار بازارگانی یا نظامی داشته باشد ، نیست . متأسفم از اینکه اقدام ديوان داوري در محرمانه تلقی کردن تمامی متن ، مرآت توضیح بیشتر در آن مورد بازنمی دارد .^(۲)

علی رغم موافقت با محرمانه نگاه داشتن مصالحه نامه ، اینجا نسبتاً این حکم از آن جهت موافقم که نمی خواهم در شرایط واوضاع و احوال این پرونده مانعی در مقابل مصالحه ایجاد نمایم .

دوم - پرونده وی . اس . آی (پرونده شماره ۱۵)

این پرونده خطرات بالقوه محرمانه نگاه داشتن مصالحه نامه بپیوست به حکمی بر اساس شرایط مرضی الطرفین را به وضوح کامل نشان می دهد .

مصالحه نامه مربوط به این پرونده مقرر می دارد که مبلغ ۸۳۵،۰۰۰ دلار از حساب تضمینی به خواهان ، وی . اس . آی کورپوریشن ، ("وی . اس . آی .") پرداخت گردد . علاوه بر آن ، مصالحه نامه مقرر می دارد ، که بدون پرداخت وجه بیشتری ، خواهان اجنس گوناگونی ، مجموعاً "بهرزش قریب به ۱۰۴،۰۰۰ دلار راجه خوانده ، شرکت صنایع هواپیمایی ایران ("هواپیمایی ایران") ارسال کند .

نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران از دیوان داوري درخواست نمود که مصالحه نامه را محرمانه تلقی کرده ، لیکن در حکم بر اساس شرایط مرضی الطرفین این مطلب را قید نماید که مصالحه نامه حاکی از "تعهد خوانده بر پرداخت ۸۳۵،۰۰۰ دلار و تعهد وی . اس . آی . بر اساس فوری اجتنابی به ارزش ۱۰۴،۰۰۰ دلار به ایران است" . دیوان داوري با درخواست در مورد ذکر تعهدات دو جانب طرفین در حکم ، موافقت کرد ، اما به درستی چنین تصمیم گرفت که متون کامل پاراگراف های حاوی تعهدات

(۲) در جلسه ای که با حضور طرفین برگزار شد ، دیوان داوري اطلاع یافت که خواهان فقط هنگامی با درخواست مربوط به محرمانه تلقی کردن مصالحه نامه مهم آواز شد که خوانده بروی آن به عنوان یکی از شرایط مصالحه پاشاری نمود .

دواجنبه مندرج در مصالحتا مهتاباید محرا نهندگاه داشته شده، بلکه با ید در حکم ذکر شود. متساقنه، دیوان داوری اجازه داد که ما بقی شرایط مندرج در مصالحتا مه و پارهای از مستندات پیوست محرا نهندگاه داشته شود.

بگونه‌ای که در حکم آمده، مفاد مصالحتا مه در ارتباط با تعهد وی . اس . آی، برای ارسال اجناسی به ارزش ۱۵۴،۰۰۰ دلار به ایران، به شرح زیر است :

" کمه مجرداً جرای این موافقت نامه، خواهان کالاهائی سه ارزش ۱۵،۰۹۲/۶۳ دلار را که خوانده موح مستندشماره (۱) پیوست از حمل مورتحابهای شماره ۲۲۱۸ و ۲۲۵۰ ارسال نموده و (۲) کالاهای آمده و ناتمام به شرح مندرج در مستندشماره (۲) پیوست، به ارزش ۴۱،۰۰۰ دلار را با خرید خواهد کرد. کالاهای اخیراً الذکر (پس از خرید) جزو اموال خوانده تلقی شده و خواهان بعداز آن طبق دستور خوانده نسبت به آنها عمل خواهد کرد. چنانچه خوانده، خواستار تکمیل و تحويل هر یک از این کالاهای باشد، قیمت خرید پر مبنای قیمت خرید استاندارد خواهان در سال ۱۹۷۸ خواهد بود. کل ممولهای ارسالی سه خوانده به مقصد فروندگاه مهرآسا دبوده و کل هزینه‌ها و مخارج حمل بر عهده خوانده خواهد بود."

من اعتراضی به ارسال اجناسی به ارزش ۶۳،۰۹۲ دلار کم در بالا از آن یاد شده است، ندارم. اینجا نب توضیح وکیل وی . اس . آی . رادراین مورد که مبلغ بیشتری که در دادخواست ادعاهای بودشامل بھای اجناس هم بوده است، می پذیرم . توضیح مزبور به موجب مورتحابهای مربوط به اجناس تائید شده است . به نظرمی رسکه اجناس توسط صنایع هواییمایی ایران سفارش داده شده ولی ظا هرا " به علت اینکه صنایع هواییمایی از پرداخت وجه مورتحابه وی . اس . آی . خودداری کرده، اجناس مزبور ارسال نشده است . وی . اس . آی . اجناس را تحت تصرف خود داشته است .

مصالحه مقرر می دارد که صنایع هواییمایی ایران مبلغ موردت توافق با بت بھای اجناسی که قبله " جهت آن ارسال گردیده ولی پول آنها پرداخت نشده است را پردازد، بعلاوه مبلغ موردت توافق همچنین شامل بھای کالاهائی است به ارزش ۶۳،۰۹۲ دلار که گویا هنگامی که صنایع هواییمایی ایران در انجام تعهدات خود در پرداخت به وی . اس . آی قصور کرد، کالاهای مزبور هنوز به ایران فرستاده نشده بود . این کار صحیح به نظرمی رسکه حالا که صنایع هواییمایی ایران وجه مصالحة را پرداخت

می کند، وی . اس . آی . دیگر نباید کالاهای خریداری شده موضوع دادخواست را در تصرف خودنگاه دارد.

با اینحال در باب ارسال اجناس آماده و ناتمام به ارزش ۴۱،۰۵۵ دلار که قرار است وی . اس . آی . با بتبخشی از تعهد خود در قبال تعهد صنایع هواپیمایی ایران داشت به پرداخت ۸۳۵،۰۰۰ دلار از حساب تضمینی، برای هواپیما سازی ایران بفرستد، پرسشها ئی جدی برای اینجا نب مطرح است. صورتحساب اجناس به ارزش ۴۱،۰۵۵ دلار هرگز به ایران ارسال نگردیده، وا زاین رو، در دادخواستی که بدوان "در تاریخ ۲۹ اکتبر ۱۹۸۱ (۲ آبان ماه ۱۳۶۰) به ثبت رسیده، منظور نشده بود. معهذا، "لایحه استماع مربوط به موضوعات حقوقی و واقعی دعوی" که خواهان در تاریخ ۳۰ مه ۱۹۸۲ (۹ خرداد ماه ۱۳۶۲) یعنی اندکی قبل از برگزاری جلسه استماع در تاریخ ۶ زوئن ۱۹۸۳ (۱۶ خرداد ماه ۱۳۶۲) به ثبت رسیده، برای نخستین بار توضیح می دهد که "در هنگام تعليق سفارش، وی . اس . آی . اجناس آماده و ناتمامی به ارزش ۴۱،۹۸۰/۴۵ دلار جزو موجودی خود در اختیار داشت که قبل از توسط صنایع هواپیمایی ایران سفارش داده شده بود. موجودی مذبور متعاقباً" (توسط وی . اس . آی . به طرف ثالثی) به مبلغ ۴،۱۹۸/۵۵ دلار فروخته شد...". همان لایحه متذکرمی شود که "این مبلغ در اصل جزو صورتحساب سررسیدگذشته وی . اس . آی . (جهت صنایع هواپیمایی ایران) که اساس دادخواست را تشکیل می داد، منظور نشده بود". وی . اس . آی . در لایحه استماع درخواست کرد که "دیوان داوری دادخواست را از تاریخ ثبت (با عطف به ما سبق، *nunc pro tunc*) به گونه ای اصلاح شده تلقی نماید که ۹۱۵،۹۱۵ دلار (یعنی، ما به التفاوت بین ۴۱،۹۰۸ دلار قیمت اجناس و ۴،۱۹۸ دلاری که وی . اس . آی . آثار ابه طرف ثالث فروخته است) را در برگیرد" (۴).

(۳) خلاصه اسنادومدارکی که در تاریخ ۲۲ مارس ۱۹۸۳ (۲ فروردین ماه ۱۳۶۲) توسط خواهان به ثبت رسیده است نشان می دهد که بنا است اسناد مربوط به اجناس آماده و ناتمام به ارزش ۴۱،۰۵۵ دلار اراحته گردد. اما در آن موقع توضیحی در این باره داده نشده و قرینه ای حاکی از اینکه از اینکه ۴۱،۰۵۵ دلار در دادخواست ذکر نشده، در دست نبود.

(۴) طرفین بعد از موقع یعنی در روز ثبت درخواست مشترک موافقت کردن دادخواست را اصلاح نموده و ادعائی به مبلغ ۹۱۵،۹۱۵ دلار را در آن بگنجانند. دیوان داوری این اصلاح را تائید نمود. اینجا نب نسبت به این اصلاح رای مخالف دادم، زیرا معتقدم که اصلاحی که در آخرین لحظه به عمل آمده صرفاً "وسیله ای برای تمهیدیک مصالحه مشکوک بوده است.

صالحنا مه وی . اس . آی . را ملزم می سازدکه اجناس مزبور را که به مبلغ ۴،۱۹۸ دلار به طرف ثالث فروخته بوده ، " باخریدنما ید " . وکیل وی . اس . آی . در استماع مورخ ۶ زوئن (۱۶ خردادماه ۱۳۶۲) به دیوان داوری اطلاع داده طرف ثالث که وی . اس . آی اجناس را بدان فروخته بوده ، هنوز آن اجناس را در اختیار داشته و حاضراست که معا مله را مرجع داشته و اجناس را به وی . اس . آی بفروشد . بھائی که وی . اس . آی . با بت با خرید اجناس می پردازد افشاء نگردیده و ما ناگزیریم حدس بزنیم که این مبلغ با ۴،۱۹۸ دلار بھای اولیه بـ مبلغی در آن حدود می باشد .

این اوضاع و احوال با عث می شود که چنین استنبط گردد که طرفین ترتیبی داده اند که منابع هوا پیما شی ایران به جای اینکه اجناسی را که اکنون به طرف ثالثی تعلق دارد مستقیماً " طی معا مله ای که مستلزم پرداخت وجوده جدید است ، از آن طرف بخرد ، عمل " با استفاده از وجوده حساب تضمینی (از طریق وی . اس . آی .) اجناس مزبور را خریداری نماید . اگر ماهیت حقیقی معا مله این باشد ، به نظر نمی رسد که آن در چارچوب بیانیه الجزیره ، و از این رو ، در محدوده ضوابط تصریح شده توسط دیوان عمومی در پرونده الف / ۱ جهت ثبت مصالحه ای به صورت حکمی براساس شرایط مرضی الطرفین بگنجد .

به نظر این جانب ، طرف های که پیشنهاد مصالحه ای را می کنند که با عث طرح سوالاتی از آن گونه که در این پرونده پیش آمده است ، می شود ، با پیدا توضیح و مدرک به طرز معقولی ثابت نمایند که معا مله به ترتیب صحیح مشمول بیانیه الجزیره می گردد . من معتقد نیستم که طرفین این پرونده چنین کاری را کرده باشند . زیرا که یک مصالحه مجموعه ای است که امکان ندارد که قسمتی از آن را تائید و با قسمتی دیگر مخالفت کرد . بنابراین ، به نظر این جانب ، مصالحه ای مه نمی باشد و به صورت حکمی براساس شرایط مرضی الطرفین ثبت می شد .

علاوه بر این ، این جانب با اقدام دیوان داوری در مورد محض مانع اـ هادا شتن مصالحه ای ، به استثنای دو پاراگراف آن ، مخالفم . زیرا وی . اس . آی . یـ ک شرکت فرعی صدور صدم متعلق به فیرچا یـ لـ دـ اـ سـ تـ رـ اـ زـ ، اـ يـ نـ كـ وـ رـ پـ وـ يـ تـ دـ ، است که به

عنوان عرضه کننده عمدۀ احتیاجات نیروهای نظامی ایالات متحده شهرت دارد، از این‌رو، می‌توان فرض کرد که مصالحه‌منصفان اطلاعاتی از جمله‌اسرا رنظامی باشد. لیکن، در هریک از صفحات صورتحساب‌ها پیوست به مصالحه‌ناهای از طرف وی . اس. آی. به صراحت قیدشده که اجنا س "اجنا س غیرنظامی" می‌باشد. مصالحه‌ناهای مهم متنصفان اطلاعاتی نیست که به نظر من وجودیت نظاً می‌بوده و یا مربوط به اسرار بآزارگانی باشد. اگرچنان اطلاعاتی وجودی داشت، وظیفه‌یک یا چند طرف بود که توجه را به آن جلب نموده و دیوان داوری را متقاعد سازد که حذف این قبیل مطالب طبق بندۀ ماده ۳۲ قوا عدديوان داوری جایز می‌باشد. در هر صورت، همانگونه که در بالاتوضیح داده شده، قوا عدديوان فقط حذف نکات حساس را مجاز شمرده و بهیچوجه عدم انتشار تما می‌متن را تجویز نمی‌کند.

سوم - پرونده‌کاریرکورپوریشن (پرونده‌شماره ۳۸۷)

این پرونده‌هم یکی از پرونده‌هایی است که بنا به درخواست طرفین موافقت دیوان مصالحه‌نامه‌آن محروم نه نگاهداشتند. با ردیگر، و بنا به دلائل مذکور در فوق، مبنی بر اینکار را مایه تا سف می‌دانم .

جنبه‌سری تام و تمامی کددیوان داوری به مصالحه‌ناهای مداده است مانع از آن می‌شود که من حذف شرطی را که به علت عدم لزوم یا مناسبتش در چهار رجوب بیانیه‌های الجزیره ترجیح می‌دادم ، نقل یا تشریح نمایم .

مع الوصف، اینجا نسب با این حکم موافقم، زیرا با توجه به شرایط و اوضاع و احوال این پرونده، اینجا نسب نمی‌خواهم مانع تحقق مصالحه‌شوم .

نتیجه

بنا به دلائل مذکور در فوق، اینجا نسب با احکام صادره بر اساس شرایط مرضی الطرفین در مورد پرونده‌های شماره ۱۹ و ۳۸۷ موافقم . با حکم صادره بر اساس شرایط مرضی الطرفین در مورد پرونده‌شماره ۱۵ مخالفم .

لاهه،

به تاریخ ۱۲ ذوئن ۱۹۸۳ ابراهیم با ۲۷ خردادماه ۱۳۶۴

هوا رام. هولتزمن